

МОЛОДАМІЙ КОМУНІАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV № 70 (343).

П'ятниця, 9 грудня 1960 р.

Ціна 20 коп.

ПЛЕНУМУ ЦК КПРС

НАША СИЛА — В МЕХАНІЗАЦІЇ

«Виробництво свинини можна потроїти, якщо запровадити на фермах комплексну механізацію», — заявляє Леонтій Лукашевський. ТВАРИННИКИ АРТИЛІ ІМЕНІ ЛЕНІНА ВИВЧАЮТЬ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКІ МАШИНИ. Технічна рада у колгоспі.

Хорошу, дуже корисну ідею подав Леонтій Лукашевський. Молодий, але вже славновісний свинар, на цей раз виступив заспівувачем руху за масове вивчення сільськогосподарської техніки всіма працівниками ферм.

Звершивши славний трудовий подвиг, за який Л. Лукашевського тепло, по-батьківському привітав М. С. Хрущов, знатний свинар прийшов до висновку, що без досконалої техніки, особливо знарядь малої механізації та вміння людей управляти цими механізмами нічого й думати про різке збільшення виробництва продуктів тваринництва. «Давайте подружимо з технікою: навчимося водити трактори і автомобілі, вивчимо слюсарну справу, опануємо основами електротехніки!» — ось що пропонує передовий свинар.

Не так давно Л. Лукашевський зробив прості розрахунки і прийшов до висновку, що при наявності повного набору засобів малої механізації він зміг би за рік відгодувати принаймні втричі більше голів свиней при значно нижчій собівартості кожного центнера живої ваги.

Почин передового свинаря, який трудиться на фермі нашого колгоспу, прийшовся до вподоби всім тваринникам артілі, особливо молодим свинаркам і дояркам. Спільно з правлінням партійної і комсомольської організації виробили цілий ряд практичних заходів, які тепер планомерно проводяться в житті. В залежності від місця роботи працівники ферм розподілені на три групи. Всього, таким чином, курс технічного навчання пройде шістдесят чоловік.

У кожній групі вивчатимуться трактори «ДТ-20» і «Беларусь», автомашини «ГАЗ-51», доільні апарати і автопоїлки. Навчал-

ним планом передбачено тісне поєднання теоретичного курсу з практикою.

Для проведення занять виділені найбільш підготовлені в теоретичному і практичному відношенні товариші — помічник бригадира комплексної бригади по механізації А. Кашпуровський, механік М. Бугайченко, завідувачий гаражем Д. Сидельник. Заняття проводяться в червоних кутках, де є відповідна технічна література та наочні приладдя. Перше таке заняття 7 грудня проведено на фермі другої бригади. Працівникам молочно-тваринної ферми і свинаркам А. Кашпуровський розповів про будову тракторного двигуна.

Потім тваринників до технічних знань — цілком закономірне і відрadne явище на сучасному етапі розвитку сільськогосподарського виробництва. Тепер треба не тільки любити працю, вміння вигоїти корову. Кожний працівник ферми неодмінно повинен уміти налагодити електродільний апарат, автопоїлку, водити трактор. А для цього потрібні технічні знання.

Характерним є те, що в нашому колгоспі дедалі ширше розвивається творчість колгоспних умільців-раціоналізаторів. Можна навести багато прикладів, як творча винахідливість людей допомогла полегшити ряд трудомістких процесів у тваринництві.

Кому не відомо, скільки ручної праці доводиться затрачати у стійловий період для вивантаження силосної маси з траншей? До недавнього часу у нас на цю роботу щодня виділялося десяток людей. Механізатор А. Кашпуровський в результаті довгих шукань сконструював простий в експлуатації пересувний електротранспортер. Його використання дає щодоби колгоспу 45 карбованців еко-

номії, вивільнює на інші роботи чотири чоловіки. Якщо врахувати, що стійловий період триває майже півроку, то неважко підрахувати, який економічний виграш дає цей механізм, не говорячи вже про скорочення затрат ручної праці.

Для дальшого розвитку технічної творчості сільських раціоналізаторів в артілі створена з ініціативи партійної і комсомольської організації технічна рада, яка налічує в своєму складі 25 чоловік спеціалістів і умільців-практиків. Члени цієї ради визначають доцільність кожної з поданих пропозицій і рекомендують їх правлінням артілі.

Саме таким шляхом на фермах тепер чимдалі ширше застосовується діста економічно вигідний безбаштовий варіант подачі води, впроваджується новий спосіб прокладання підвісних доріг, який передбачає відсутнє зменшення затрат лісоматеріалу, запроваджено електродоїння в чотирьох корцях молочно-товарної ферми і т. д.

Наша сила — в механізації. Достаток механізмів і вміння людей управляти ними — така головна передумова, яка допоможе нам сьогодні вище підняти продуктивність тваринництва, в третьому році семиріччя дати країні більше дешевого м'яса і молока та іншої продукції при найменших затратах ручної праці.

М. РЯБОКОНЬ, механізатор, секретар комсомольської організації артілі імені Леніна, Олександрійського району.

А. ВАТКІН, інженер колгоспу, член ВЛКСМ.

На знімку: працівники ферми другої бригади на технічних заняттях; (справа): А. Кашпуровський розповідає тваринникам про будову двигуна внутрішнього згорання.

Фото В. КОВПАКА.

МІТИНГ РАДЯНСЬКО-КИТАЙСЬКОЇ ДРУЖБИ

МОСКВА, 7. (ТАРС). Сьогодні в Палаці спорту Центрального стадіону імені В. І. Леніна відбувся багатотисячний мітинг москвичів, присвячений радянсько-китайській дружбі у зв'язку з перебуванням у Радянському Союзі партійно-урядової делегації КНР на чолі з товаришем Лю Шао-ці.

У президії були тов. Лю Шао-ці і китайські гості, які прибули з ним, товариші О. Б. Арістов, Л. І. Брежнєв, М. Г. Ігнатов, Ф. Р. Козлов, О. М. Косигін, А. І. Мікоян, Н. А. Мухомінов, М. А. Суслів, К. О. Фурцева, М. М. Шверник, П. М. Поспелов та інші.

Мітинг відкрив перший секретар Московського міського комітету КПРС П. Н. Дьомічев. З промовами виступили коваль автозаводу імені Лихачова С. Л. Сустрєтов, академік О. Л. Яншин, студентка Московського університету Алла Павлова, член Президії Центрального Комітету КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв, Голова КНР, заступник голови ЦК Комуністичної партії Китаю Лю Шао-ці.

П'ятдесятиріччя тов. К. О. Фурцевої

У зв'язку з п'ятдесятиріччям з дня народження і відзначаючи великі заслуги перед Комуністичною партією і Радянською державою, Указом Президії Верховної Ради СРСР члена Президії ЦК КПРС, міністра культури СРСР товаришу Фурцеву К. О. нагороджено орденом Леніна.

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу і Рада Міністрів СРСР палко поздоровили визначного дітя Комуністичної партії і Радянської держави К. О. Фурцеву в день її п'ятдесятиріччя і побажали багатьох років здоров'я і дальшої плідотворної роботи на благо нашої великої соціалістичної Батьківщини, на благо комунізму. (ТАРС).

До виборів народних судів

ОБЕРЕМО КРАЩИХ, ДОСТОЙНИХ

18 грудня трудящі міст і сіл прийдуть до виборчих дільниць, щоб обрати народних судів. В розмові з нашим кореспондентом заступник голови обласного суду Володимир Іванович Громов розповів:

— По області буде обрано 36 суддів, в тому числі п'ять в м. Кіровограді, по два в Олександрії, Ново-Георгіївську, Малій Висці, Ново-Українці, Олександрівці. По всіх виборчих дільницях уже зареєстровані кандидатури, відбулися передвиборні збори, на яких врахувано довіреніх осіб. Зараз повсюдно проходять зустрічі кандидатів з виборцями.

Великим авторитетом серед трудящих Хмельницького району користується народний суддя І. А. Корсунів, який проводить серед населення значну роз'яснювальну роботу. З початку року він прочитав 52 лекції, підготував для районної газети 42 статті, 12 разів виступав із звітами у різних населених пунктах району. В м. Олександрії поважають народного суддю С. Л. Зюзіна. Він, а також народні засідателі провели на підприємствах, в установах, учбових закладах міста близько 150 бесід. Гуманно і ра-

зом з тим принципово підходять до розгляду кожної справи народні судді Олександрівського, Ульяновського районів В. І. Фросиняк і В. Ф. Коротченко, нарсуддя м. Кіровограда І. В. Чехлов. Саме тому за пропозиціями трудящих їх зареєстровано кандидатами в народні судді.

Зараз на заводах і фабриках, в колгоспах і РТС, установах і учбових закладах проходять вибори народних засідателів, яких обирають на загальних зборах відкритим голосуванням. Цей захід буде завершено до 18 грудня.

Відмінною особливістю нинішніх виборів є те, що народні судді обираються на 5, а народні засідателі — на два роки, тоді як раніше строк повноважень і суддів і засідателів дорівнював трьом рокам.

Вибори народних судів — кампанія великого політичного значення. В період розгорнутого будівництва комунізму відбувається дальший розвиток радянської демократії, трудящі беруть все активнішу участь у вирішенні державних справ, в охороні соціалістичного правопорядку.

ЗАЯВА

Радянського уряду про становище в Конго

Події останніх днів у Конго показують, що колоніальні держави НАТО на чолі з США, говоряться в заяві Радянського уряду про становище в Конго, відкрито стали на шлях знищення завойованої конголезьким народом національної незалежності.

В заяві підкреслюється, що арешт і катування прем'єр-міністра Патріса Лумумби та інших керівників Республіки, запровадження в країні терор свідчать про посилення імперіалістичної агресії НАТО проти Конго, яку прикривають прапором ООН. Колонізатори хочуть фізично усунути керівників конголезької держави, поставити на їх місця своїх найманців. Фактично вони ведуть справу до відновлення в Конго влади старих (бельгійських) і нових (американських) колонізаторів. Загальновідомо, що злочинну діяльність проти парламенту і уряду Конго відкрито спрямовує посольство США в Леопольдвілі, звідки йдуть гроші на проведення бандитських дій в інтересах колонізаторів.

Уряд СРСР висловлює впевненість, що народи всього світу здобудуть цінні для себе уроки з нинішніх подій в Конго. Ці події вчать насамперед того, що колонізатори нічого не віддають добровільно, кожний крок уперед до свободи береться з бою; події в Конго вбивають рабський дух, навіну віру в обіцянки, які дають колонізатори з трибуни ООН.

Небезпечна, що нависла над Республікою Конго, говориться в заяві, є одночасно небезпечною для незалежності африканських держав, небезпечною для справи миру в Африці і в усьому світі. Події в Конго ще раз свідчать про повну обгрунтованість вимог ліквідації колоніалізму, сформульованих М. С. Хрущовим на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН. Народи вправі вимагати від ООН вжиття негайних рішучих дій проти колоніальних насильників.

Радянський Союз, підкреслюється в заяві, подасть уся можливу дружню допомогу і підтримку народів Конго в його боротьбі проти колонізаторів. Радянські народи впевнені, що боротьба конголезців увінчається успіхом: колонізаторів буде вигнано з Конго, як і з інших країн, які ще перебувають у кайданках колоніалізму.

З хрипкими голосами

ПОМИЛКУ було допущено рік тому, коли обирався комітет ЛКСМУ. Саме на це наголошували у своїх виступах комсомольці Знам'янського залізничного вузла — делегати VIII вузлової конференції. Адже комсомольський активіст — людина особлива. Щоб називатись ним, не досить мати хороші виробничі показники, бути освіченим, чуйним, принциповим. Всі ці риси не допоможуть, якщо не буде головного — того, що звать «комсомольським вогником» — вміння своєю енергією, гарячим переконанням і силою власного прикладу запалити молодь, організувати на хороші діла.

У вузловому комітеті комсомолу, судячи із звітної доповіді його секретаря Віктора Михайлова, такими вожаками були не всі. Ось як характеризує він членів комітету: Світлана Родіна, яка відповідала за культурно-масовий сектор, участі в роботі комітету майже не брала. Москаленко Валентин — відповідав за побут комсомольців, але цікавився ним мало. Член комітету Галина Литвинова за невиконання комсомольських доручень одержала догану.

Щоправда, виробничі показники молодих залізничників непогані. З початку року ними перевезено 1.120 великовагових составів, зекономлено 1.245 тонн палива, комсомольці паровозного і вагонного депо внесли у комсомольську копилку сотні тисяч карбованців.

Це — наслідки старань молоді, якій завжди притаманне прагнення до трудових перемог. Але вузловий комітет комсомолу ще недостатньо мобілізував молодь на виконання завдань, які стоять перед працівниками транспорту.

Як сказав делегат Олександр Сімагін, члени комітету більше відсиджувались у міській комсомолу, ніж бузали безпосередньо на виробництві, у бригадах. Ко-

мітет комсомолу, як зауважив делегат І. М. Ткаченко, обійшов у своїй роботі таку важливу подію в житті вузла, як перехід на електротягу. А молоді залізничники першими повинні відгукнутися на це, провести відповідну підготовку: підвишити продуктивність праці, оволодіти новими спеціальностями.

Та чи не найбільше відбилась інертність комітету на такій важливій ділянці, як виховна, культурно-масова та спортивна робота.

НА ОБЛІКУ в організації стоїть 709 комсомольців. Більшість з них відмінно трудяться, навчаються у гуртках, вечірніх школах, технікумах, вузах. Та у молоді свої вимоги до життя — побільше радощів, веселощів.

Що ж зроблено комітетом в справі організації змістовного відпочинку молоді? У звіті В. Михайлова вказувалося, що за звітний період прочитано у клубі 67 лекцій, але відвідувала їх молоддь неохоче. Очевидно, не дуже цікавими вони були. А чи було проведено молодіжний бал або спортивне свято, вечір вшанування передовиків або гарячий диспут з цікавого питання? Ні. Робота клубу зводилась до танців. Не раз цей «захід» закінчувався скандалами, бійками. За бешкетні витівки постали перед судом молоді залізничники Білко і Дорошенко. Причина цього, як зазначив делегат т. Сапожников, полягає в тому, що комсомольський комітет занедбав виховну роботу, не цікавився життям кожного комсомольця. Він наводить такий приклад. Після закінчення десятирічки прийшла працювати у вагонне депо Людмила Анолова. Вважається активною комсомолкою: бере участь у роботі агіткультбригади. Та якби придивились уважніше, зрозуміли б, що не все гаразд у Людмилі. Вона декілька разів їздила поступати у різні вузи та у

неї не вистачало витримки, щоб скласти всі екзаменати. Отже, людина не може знайти свого покликання. Нечемно поводить вона себе дома з матір'ю. Підказати дівчині, суворо і разом з тим по-товариськи засудити її — нікому.

Делегат Анатолій Бачин у своєму виступі теж справедливо дорікав за погану культурно-масову роботу. Залізничники, сказав він, славляться у місті художньою самодіяльністю, але серед учасників її ще малувато молоді. Комсомольське керівництво скаржиться, що немає масовиків, художніх керівників, а між тим, скільки обдарованих юнаків і дівчат є серед комсомольців.

ЖВАВИШИМ було б життя комсомольської організації і вищим рівень виховної роботи, якби ще ширшого розвитку набув серед залізничників рух комуністичних бригад. 23 комсомольсько-молодіжні бригади вузла включились у змагання за право називатись комуністичними. Це добре. Але у залізничників є хороший ґрунт для ще кращого росту цього чудового руху. На цьому зробив наголос секретар обкому ЛКСМУ О. Ф. Мальований, який виступив перед делегатами конференції.

До складу вузлового комсомольського комітету обрано нових товаришів. Їм належить провести велику роботу. А щоб була вона плідною, необхідно врахувати помилки минулого. Члени вузлового комітету мусять бути ініціативними, дзвінкоголосими заспівувачами комсомольського життя.

Т. БОДНАР.

Коли Женя Матях вперше прийшла до школи, вона не вміла тримати в руках навіть найпростіший інструмент — молоток. А зараз Женя — семикласниця, і вона вже сама може виготовити і молоток, і металевий пробійник. Цьому вона та її однокласники навчилися у шкільних майстернях Кіровоградської школи № 10. Швидко приходить до школярів вміння, бо керує виробничим навчанням хороший спеціаліст — Георгій Петрович Стрюков. Ось він оглядає виготовлений Женєю пробійник І, як видно, роботою учениці цілком задоволений. На знімку: Г. П. СТРЮКОВ і Женя МАТЯХ у шкільній майстерні. Фото В. КОВПАКА.

РАХУНОК ВІДКРИТО

ПІОНЕРСЬКА дружина імені А. Гайдара відкрила рахунок справ дворічки. І ще ми маємо свій піонерський рахунок у Державному банку для спорудження пам'ятника А. П. Гайдару на шкільному подвір'ї. Почав діяти побутовий комбінат самообслуговування. Створена картинна галерея вітчизняних художників. Наші юні художники школи також неза-

баром підготують виставку своїх робіт.

Бувають у нас цікаві збори, походи, екскурсії. Так, шестикласники недавно побували на Кременчуцькій ГЕС. Всі були дуже задоволені екскурсією.

Юра ГОРБАТОВ, член кореспондентської поста піонерської дворічки Кіровоградської середньої школи № 27.

На нашій шкільній

ДАВНО вже хотіли учні Крупської восьмирічної школи мати свою кролеферму. І почали ще нішньої весни на уроках ручної праці майструвати клітки, яких було виготовлено п'ять. Туди незабаром й поселили кролів.

Тепер на шкільній кролефермі є 30 дорослих кролів. Доглядають за ними всі учні, але найдосвідченішими кролеводами всі вважають семикласника Василя Аркушу і восьмикласника Василя Мазуренку. Хлопці дома теж вирощують пухнастих звірків. Перший з них має 72 кролі, другий — 25.

В школі стає все більше

і більше юних любителів кролеводів.

Ю. ЩЕРБАК.

с. Крупське, Хмельський район.

Куди здавати кролів?

ПІОНЕРСЬКА дружина імені Зої Космодем'янської на честь дворічки взяла кілька почесних зобов'язань. Серед них — догляд за кролями. Кожного дня праються малюки біля вухатих звірків. Виростивши їх до певної ваги, кролеводи вирішили здати тваринку державі. Але ось уже довгий час ми не можемо зробити цього. Заготувач ССТ тов. Вергун ніяк не спроможеться прийняти у нас кролів.

Ми, піонери-кролеводи, хочемо запитати тов. Вергуна, чому він нам заважає виконувати зобов'язання?

Таня ДОРОШЕНКО, учениця Іванівської середньої школи, Рівнянського району.

Бойова команда

Є В КЛИНЦЯХ бойова оперативна команда з командиром, паролем, бойовими завданнями. Ім'я її — тигурівська.

Той, хто вступає в команду, відразу одержує два завдання: перше — знайти в селі учасника Великої Вітчизняної війни, друге — взяти шефство над одним з жителів, який потребує допомоги.

Осінь цього року не балувала гарною погодою. Мряка, грязюка... Важко самотнім бабусям А. Мініній і П. Голубицькій впоратися з господарством.

І тут підоспіли до них 25 «внуклі-тімурівців», дружно зібрали врожай на їхніх городах, обібрали гусинь на деревах. Покопали канави біля подвір'я, щоб вода не збиралась, нарубали дров, наносили води.

К. КОРОЛЬОВА, старша піонервожата Клинівської середньої школи, Кіровоградського району.

Цінний задум

ДИВЛЯЧИСЬ на ставного, з військовою виправкою юнака, що порався біля корів, доярки посміхалися.

— Новий дояр виявився! — скептично промовила котрась. — Йому б за кермом трактора сидіти або автомашину водити, а він — до корів...

— І справді, хіба це чоловіча робота? — зауважила інша.

Та Володимир не зважав на ці репліки. У нього, колишнього воїна Радянської Армії, незмінним було привило: недивлячись ні на що, вперто крокувати до своєї мети. І юнак завжди дотримувался його. Приймаючи групу нетелів у колгоспі імені Леніна, він розумів, що важкувато доведеться. Все рівно, — думав юнак, — свого доможусь.

З часом нетелі, довірені молодому тваринникові, дали приплід. З радісним хвилюванням поспішав Володимир на перше доїння. З тих пір він усе робив для того, щоб з кожним днем підвищувати надій від своїх первісток.

А коли зібралися якось працівники ферми, щоб намітити завдання на другий рік семиріччя, одним з перших взяв слово Володимир Тарасюк.

— 2.900 літрів молока від кожної корови — таке моє зобов'язання, — твердо промовив хлопець.

У наполегливій праці минав час. Усього довелось зазнати Володимиру: часом бракувало досвіду, але юнак не поступався. І вже ніхто не дивувався, коли його ім'я з'явилося в числі передовиків.

...Настав вересень. Для Володимира Тарасюка він був незвичайним: дояр рапортував про дострокове виконання річного зобов'язання. А до Жовтневих свят він збільшив надой ще на 700 літрів від кожної корови.

Нові плани народжуються зараз у передового тваринника. Пленуму Центрального Комітету партії він вирішив підготувати гідний трудовий подарунок — надойти від кожної корови по 4.000 літрів молока. А на наступний рік ще краці задуми у неспокоїного ентузіаста — збільшити цей показник до 5.000 літрів.

І. ЛЕВІН.

ХВАЛА ТРУДУ, ГАНЬБА ТУНЕЯДСТВУ!

ДАРМОЇДИ ТРИМАЮТЬ ВІДПОВІДЬ

ТАКОГО цікавого тематичного вечора давно вже не було в Онуфріївському районному Будинку культури. Оповіді за часом, на його зібралась тваринники, механізатори, кукурудзоводи колгоспу імені Щорса та робітники конезаводу — ті, хто своєю самовідданою працею здійснює накреслення семирічного плану.

«Хто не працює, той не їсть!» — така тема вечора. У фойє виставлені стенди: «В праці — щастя радянської людини», «Ми прийдемо до перемоги комуністичної праці», «Ганьба дармоїдам і неробам!» Тут же й фотографії тих, хто живе за рахунок чужої праці — ледарів, п'яниць, спекулянтів. Нехай всі їх знають!

Слово надається завідувачому відділом пропаганди і агітації райкому партії т. Улоду. Доповідач називає імена кращих трудівників райцентру, з обуренням говорить про тих, хто порушує правила соціалістичного співжиття, любить поживитися за рахунок чу-

жої праці. Ось вони сидять тут, ховаються від презирливих поглядів.

— На які кошти ви живете? — з трибуни звертається голова сільської Ради т. Максимов до Агриппіни Полової. — Адже ніде не працюєте, як і ваш чоловік. Займаєтесь самогоспозабавлянням, крадете в колгоспі цукрові буряки.

Полова пробує тихим голосом захишатися, та її слова тонуть у гнівних вигуках.

Одна за одною піднімаються Олександра Едіна, Ольга Сич, Марія Довгопол, Антоніна Булашок. Їм незручно, соромно, але доводиться тримати відповідь перед односельчанами.

Володимир Моторний ще в 1958 році закінчив десятий клас, та й досі не влаштувався на роботу. Цього ледаря неодноразово затримували дружинники, бо він часто хуліганить, затіває бійки. Працював Моторний тільки раз в житті — коли присудили йому 15 діб. Б'ють байдки молоді, здорові Ганна Ярошенко і Валентина

Пузь, які живуть за рахунок батьків. Їм пропонують вийти на середню зарплату, та у відповідь чути:

— Нас і так усі добре знають! Що ж, чистісінька правда. Цих нероб хто тільки не знає.

В залі встановлюється тиша, коли на сцену виходить літня колгоспниця Марія Горова.

— Боляче слухати і бачити оцих людей. До чого вони докотилися? — з обуренням говорить вона. — Треба брати приклад з таких, як Макар Андрійович Сорока. Одержує пенсію, старість його забезпечена, міг би й не працювати. Та от не сидиться йому вдома, бо душею вболіває за колгоспні справи, не уявляє свого життя без праці. Зваживши на прохання, йому доручили садово-городню бригаду. Трудяться в ній переважно літні колгоспники, проте врожай зібрали в цьому році непогані.

На закінчення вечора відбувся цікавий концерт, був продемонстрований кінофільм.

В. ГАВРИЛЕЦЬ.

В ПРАЦІ І ТВОРЧОСТІ

— Розпочинаємо концерт художньої самодіяльності електромеханічного заводу, — оголошує ведучий Євген Колісниченко.

І ось зі сцени лине чарівна пісня Маші з кінофільму «Спрага». Її виконує слюсар-електромонтажник Світлана Євлова. Успіхом користуються виступи й інших солістів: Галини Маслової, Анатолія Пазиніча, Володимира Бобріка.

Це вже не перший кон-

церт заводських аматорів, і кожний з виступів супроводжується великим успіхом.

В учасників нашої художньої самодіяльності різні виробничі спеціальності, але їх єднає спільна любов до мистецтва, якому вони віддають вільний час, молодий запал.

Г. ТИМОНЮК,
робітниця Олександрійського електромеханічного заводу.

На дорогах — контрольні пости

Працівники Ново-Георгіївського відділення міліції разом з комітетом комсомолу Кременчуггесбуду встановили на дорогах свого району контрольні пости. Досвідчені водії і громадські автоінспектори з числа комсомольців перевіряють технічний стан грузового і легкового транспорту, контролюють, чи по призначенню відправляються автомобілі.

В. ЛЕБЬОДКІН,
член контрольного поста.

ОСОБИСТІЙ ПІДПИС

ТАНЯ поклялася перед собою аркуш паперу, витягла з шухляди чорнильницю й ручку. Акуратним почерком вивела: «Прошу прийняти мене до лав Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Всі доручення буду виконувати чесно й добросовісно...»

Перш ніж поставити особистий підпис, дівчина замислилась: «А чи ж справляюсь я з основним, постійним дорученням — своєю роботою?»

Спогади захопили Таню. Ось вона, вчорашня десятикласниця, приймає для огляду групу телят в колгоспі імені Калініна. Та не зразу прийшла радість до молоді твариниці: нові труднощі стали на її шляху.

День за днем минали місяці. І ось Таня — одна з перших в колгоспі, її ставлять в приклад іншим.

А на початку нинішнього року Таня дала слово односельчанам: виростити 110 телят, довівши добовий приріст кожного до 800 грамів.

...Живий у пам'яті той день, коли брали зобов'язання на честь Пленуму ЦК

рідної партії. Тоді вона, Таня Ярова, з притамамною рішучістю промовила:

— Зобов'язання своє перевищу — доведу приріст до 900 грамів. Справжньою радістю для неї була та хвилинка, коли дізналась, що кожне з 125 телят прибавляє у вазі за добу по 950 грамів.

Не було ще такого випадку, щоб Таня не досягла наміченого. Тож нічого сумніватись: вона буде гідною високого звання комсомолки.

Дівоча рука твердо поставила підпис під заявою.

А невдовзі після того і збори відбулись. З радістю прийняли комсомольці молоді Таню в свою сім'ю.

Тепер ще більше енергії у завзятій. І відповідальності більше. Розуміє Таня, що знань спеціальних у неї ще не вистачає — вирішила в Олександрійському сільськогосподарському технікумі вчитися. І всі друзі її впевнені: вона і в навчанні буде серед перших.

Г. ДОБРЯНСЬКА,
зав. кабінетом політосвіти.
Ульянівський район.

Хороший був початок...

ДОБРУ СПРАВУ задумали в Малій Висці: збудувати ширококранный кінотеатр. Гаряче взялися за роботу комсомольці. Викопали котлован. На місце будівництва підвезли дошки... та виявилось, що вони гнилі.

— Ось уже вкотре пере-

кидаємо їх з одного місця на інше, — говорять теслярі Олександр Котович і Олександр Блань. — Якщо і надалі будуть доставляти так матеріали, то робота далеко не піде.

Начальник будуправління тов. Рудосельський не турбується, щоб забезпечити будівельників цементом, піском.

— У нас навіть бетономішалка не відремонтована, — скаржаться молоді робітники Микола Кравченко та Олександр Семешко. — Щоб зробити розчин, доводиться носити воду відрами.

Коли ж нарешті в Малій Висці по-справжньому візьмуться за будівництво кінотеатру?

І. ТЕЛЯТНИК,
м. Мала Виска.

Випускник технічного училища Володимир Смирнов лише у березні цього року влиняв в колектив червонозорівців. За цей час він зарекомендував себе кваліфікованим слюсарем, активним комсомольцем. Змінив завдання юнак виконує на 120 — 130 процентів.

Чудову іррю плекас Володимир — стати інженером. І стане з роками, звичайно. Він — студент Харківського політехнічного інституту.

На знімку, слюсар Володимир СМІРНОВ.

Фото В. КОВПАКА.

Після закінчення десятирічки Тамара Тащенко прийшла на будівництво хлібопекарні Голованівського райхарчокомбінату. А коли в минулому році підприємство стало до ладу, дівчина залишилася працювати на ньому. Добра оволодівши хлібопекарською справою, Тамара зараз виконує заміну по дві норми.

Комсомольці підприємства обрали передову виробництво своїм вожаком.

На знімку: Тамара ТАЩЕНКО.

Найкращі ліки

— Як ви сьогодні почуваете себе?

Над ліжком моєї матері схиляється привітна молодка жінка у білому халаті. Лікар-терапевт Кушовської медамбулаторії № 2 Л. С. Паскаль прийшла з черговим візитом до хворої.

Моя мама Ольга Іванівна Лебедева кілька років тому тяжко занедужала. «Захворювання печінки», — визначили медики. Операцію не можна було робити через ослабле серце. І потягнулися місяці лікування.

Одного дня в нашу квартиру завітала Людмила Степанівна. Здавалось, вона теплим словом, дружньою посмішкою притамовувала біль. Після того Л. С. Паскаль заходила до нас частенько, ми полюбили її, як рідну. Зараз мама почуває себе краще.

А. КОДРИК,
контролер ВТК швейної фабрики.
м. Кіровоград.

Після останнього дзвінка

УРОКИ давно вже закінчилися. Але чому ця група дівчоти не думає йти додому, не збирає книжки, не одягається? Може, вчителька лишила учнів після заняття? Але ж тут діти досить різного віку, а значить, і класу. Тоді може сьогодні працює якийсь гурток? Ні перше, ні друге.

Це хлопчики й дівчатка з групи подовженого дня при Ново-Миргородській середній школі. Зараз у них так звана година чекання. Одні залюбки прибирають підвір'я, інші грають у м'яча. Решта заслухалась захоплюючою історією життя Ілліча, про яку читає дітям вихователь Пилип Дмитрович Олійник.

Непомітно настає обідній час. Потім — прогулянка в міський парк. В групу часто приходять піонери й комсомольці старших класів, щоб допомогти Пилипу Дмитровичу організувати дозвілля своїх молодших друзів.

Але ось подвір'я затихає. В класі теж оселяється тиша. Йде підготовка до завтрашніх занять.

Минуло якихось кілька місяців, як працює група подовженого дня, а відрадіні наслідки її роботи вже очевидні. Саме тут третьокласники Коля Берест і Слава Панасенко навчилися краще писати й читати. Їх однокласниця Валя Конофійська стала більш жвавою в колективі.

М. СОСНА,
позаштатний кореспондент.

Хоч листа і не було надруковано

У колгоспі «Заповіт Леніна», Хмельського району, низькі надої молока, розбазарюються корми. Молодий кормовоз Анатолій Чабаненко завіз собі додому 4 підводи гички, яка причалялася для ферми. Про це написала доярка Раїса Чер-

пенко в своєму листі до редакції.

Секретар Хмельського райкому ЛКСМУ Н. А. Дякова повідомила, що факти розбазарювання кормів підтвердились. На відкритих комсомольських зборах негідний вчинок А. Чабаненка засуджено, а його самого суворо попереджено.

М. СТОЯН, Н. ДОБРИН.

Серце б'ється схвильовано

МІДЕЛЬ біснував ся. Він знову викидав до себе Ріммера:

— Ми, Ріммер, спізнались.
— Чому?
— Пограбовано аптеку. Я вже був там, все обдививсь.
— Следи е...
— Е. Напевно, якийсь хлопчак проліз крізь шибку...
— Гер Мідель. Треба викинути всюди оголошення! Треба пообіцяти нагороду тому, хто розповість про поранених.
— Це буде чергова дурниця.
— Чому?
— Я певен, що до нас не з'явиться ніхто. Вони, ці червоні туземці, не продавались за гроші й раніше, коли ми були біля Волги, а тепер, коли вони чують, як б'ють їхні гармати, навіть катуванням не вирвеш у них жодного слова.
— Я згоден з вами. Але я вірю, що хоч один, а знайдеться, прибіжить за марками.
— І всюди забілили оголошення.
В той же день на дверях коменданта з'явився старанний малюнок великої дулі.
...До Ріммера прийшов охлялий,

давно неголений з хворобливим блиском каламутних очей чоловік

— Я читав оголошення і прийшов сказати вам, що не там ви шукаєте. Я чув, що ці поранені переховуються...
— Так ти знаєш, де вони?
— Не знаю! Випадково почув, бо всі відвертаються від мене. Я проговорився, що старостою був.
— Добре! Ти допоможеш нам знайти їх. І десять тисяч марок будуть твої!

Знігнвся, знігнувся у дугу, в три погйбелі, готовий на перший наказ Ріммера бігти, повзти, кудя завгодно.

— Я марок, пане, не хочу, мені б перепустку.
— Куди?
— До вас, у Великонімецьку! І цей мріє про втечу... Все гучніше б'є артилерія. Мідель вже пакує чемодани... Знову відступ. Далі — на захід. Злість закипала в грудях. Аж одяг настобурчався на ньому. Ставав знову схожий на коршуна. Але засміявся:
— Зер гут, герр староста. Перепустка буде, поїдеш залізницею.
— Та німці не встигли дати йо-

му перепустку, їх випередили софронівці, покінчивши із зрадником!

Петро Петрович Бондар і Павлик Орлов поспішали на захід. За Кіровоградом, недалеко від села Володимирівки, вони розлучились. Бондар рушив через Куліж, Петрівку і Минківку, а Павлик обрав південні села. Він би пройшов, але наскочив на заміноване поле, підірвався, і вже поранений ледве повз по полю. Вибух почули німці, посиляли дозори. На один з таких дозорів натрапив і Павлик... Кулі заджижчали навколо нього. Він бачив, що вже не вирватись із смертельного кільця і зупинився, причаївся, завмер. Чув, як до нього обережно наближались німці... Ось вони все ближче й ближче. Смикнув запобіжник гранати, і коли його оточили вороги, страшний вибух потряс землю...
Того ранку Бондар входив у Софронівку...

...До своєї старої знайомої літньої жінки вернувся Петро Петрович. Господарка, що поралась біля печі, обернула і зраділа. А він, ще тримаючи в руках палицю, знімав шапку і питав:
— Приймете?
— О, господи! Та ви вважаєте, що ви тут, як вдома. Ми ж вас так чекали!
— Хто це — ми?
— Люди Софронівки...
Всю дорогу думав, хто допоможе йому, і роздохились в радості сиві куці брів.
Дивився на жінку і питав її:
— Як же вони там? Живі?

— Один помер.
— Напевно, отой з раною в грудях?
— Він.

І знову зішлись до купи два куці сивих брів, стислось від болю серце: ще один не дійшов до пенімоги... А шість повинні дійти...

— Роздягайтесь... Я супу вам насиплю...
Хитнув головою. Він думав одну думу: шість повинні дійти...

... Схвильована мати зайшла у кімнату. Вона ніколи не таїла правди. Тож і сьогодні, повернувшись з містечка, скинула фуфайчину і попрямувала до хлопців. Вони дивились на неї, а вона, хукаючи в руки, заговорила:
— Новину принесла я неприємну, синочки. Німці всюди оголошення розклеїли. За вас дають десять тисяч марок...

Хатина, їхній госпіталь, схованка і притулок. Не було тут безпеки і досі, а тепер стане ще більш небезпечно... Жоден з них не був боягузом, але ж як хотілося жити, знову влитись у лави рідного полку і громити лютого, ненависного ворога. Тут, на землі окупованій, вони ще більше пізнали, який він хижий і лютий... Може в кожного була така думка, яку висловив Лихачов:

— Михайло! Товаришу лейтенант. Ти наш командир. Запитай, може, хто не згоден залишитись тут. Люди знайдуться, що по одному заберуть нас. І так безпечніше буде чекати наших. Тільки, що б не сказали товариші, а я лишаюсь тут.
Михайло підвівся, сів, оглянув

усіх. Які дорогі вони для нього. Як зблизились їхні серця. Невже хтось вирішить піти?

...День 23 лютого 1944 року в окупованій прифронтовій Софронівці був схожий і не схожий на всі дні. Сирій і холодний. З пронизливим вітром, із низькими хмарами, важкими, кошлатими, що пронесли над землею і ховались за чорною горою. Як і вчора, на вулицях чатували патрулі, по битому шляху проходили війська. В тому дні вночі була найтепліша теплінь. Ніби дзвеніли, дзюркотили весняні струмки і здіймався із своєю голосною піснею в голубу височину жайворонок. Як стемніло, на Безіменну вулицю городами, садками, поміж вишняками пробірались люди.

В хатині було тихо. Тут була Ганна Тендюк і її дочка Анеля, Івга Панащатенко і Клава Іванова, Олена Козирчук і Горпина Степанова. Від кожної вулиці був свій посланець.

Свіжопоголені, у випрасованих гімнастюрках і штанах (то вже мати постаралась) лежали білячі. Михайло Кривоногов, схвильований, спираючись на паличку, ясними очима дивився на всіх, роблячи незвичайну доповідь:

— Добрі люди Софронівки, рятівники наші. Вітаю вас усіх в великим днем — 26-ю річницю нашої славної Радянської Армії.

(Далі буде).

про любов і дружбу

«Ми нічого не вигадали в цій повісті про любов і дружбу простих людей» — повідомляють в перших титрах фільму «Перервана пісня») його автори. І в міру того, як на екрані виникають кадри хвилюючого твору мистецтва, приходиш до висновку: дійсно, таку історію придумати важко.

... Гори, полонини, небо Грузії. А за кожним каменем криється небезпека, із за кожних дверей дивляться на словаків-окупантів гнівні очі жінок, стариків, дітей. Саме ось таких чорноголових дітлахів ще зовсім недавно в своєму селі вчив Мишо Звара, вчив любити життя.

Ні, не міг він більше сліпо підкорятися наказам окупантів. Темної ночі разом з групою товаришів Мишо перейшов на бік Радянської Армії. А через кілька днів повернувся назад і перевів за собою через кордон весь загін словацьких стрільців.

Велика Вітчизняна війна — найбільш трагічна сторінка історії. Однак, і в цьому грізному двобої людей зігрівало, хвилювало одне з епохальних людських почуттів — кохання. І якщо в цілому фільм свідчить про прагнення сценаристів та режисера освітати героїку і правду великої битви, розповіді глядачам про те, як у вогнищі страшної війни гартувалась міцна дружба між радянським і чеським народами, то в суворих акордах картини весь час чується самотійна, яскрава, приваблива мелодія — мелодія кохання.

Адже: «Краще сонця — нету в мире бога. Нет огня — огня любви чудесней!».

... Звара зустрів військового лікаря Еліко Геловані під час нальоту ворога на санітарний состав.

Потім кілька разів вони бачилися випадково, і завжди за десятками чужих спин, шинелей, пілогод Мишо відразу пізнавав її вузь-

ке обличчя, її сгрукку по-стать у військовій гімнастичній і чоботях.

В останніх боях за визволення Словакії Звара був тяжко поранений. Його відправили на лікування у Грузію.

Він лежав на лікарняному ліжку нерухомо, закрити очі: вигляд ампутованої ноги драгував. Хотілося непомітно залишити життя. З цього стану його навіть не вивела Еліко, яка вбігла радиса, збуджена. Вона сміялась і плакала, а Мишо мовчав. Він хотів, щоб дівчина залишила його на самоті. Вона зрозуміла, вийшла. Потім повернулася. Повернулася, щоб завжди бути з коханим.

... Цвілі гори Словакії. Запахні, різнобарвні букети квітів стояли на підвіконнях класу. Мишо вів урок співу у своїй школі. А в одному з будиночків гірського села його приходу нетерпляче чекали Еліко і маленький син.

Ось таку просту історію повідали нам кінематографісти. Фільм «Перервана пісня» підкріплює своєю внутрішньою патетикою, романтичною піднесеністю і ліричною схвилюваністю.

Дуже цікаві у творі і акторські роботи. Чеський артист Юліус Пантик з великою психологічною правдою, експресією показує важкий і складний шлях Мишо Звара в лави Радянської Армії, до коханої дівчини, створюючи тим самим сильний і колоритний характер. Надзвичайно переконлива, життєва Ліа Еліава в ролі військового лікаря Еліко. Використовуючи невеликий авторський матеріал, артистка Веріко Анджапарідзе зуміла передати велику трагедію матері, яка втратила єдиного сина.

Чи є в цьому кінотворі недоліки? Безумовно. Зокрема, не досить вмотивований той факт, що справами розвідки цілої дивізії займається звичайний сержант. Не зрозуміло, чому так вільно почувують себе в таборі полонені.

Однак, окремі частковості не можуть вирішити долю цього поетричного, хвилюючого фільму.

М. БАРСЬКИЙ.

Спорт

У ЧИСЛІ НАЙСИЛЬНІШИХ

ФУТБОЛІСТИ кировоградської «Зірки» зарекомендували себе як одні з найсильніших у республіці серед майстрів класу «Б». Недарма до складу збірних команд України входять воротар Андрій Нестеренко, захисники Станіслав Береговський і Юрій Горожанкін, нападники Анатолій Кравченко і Юрій Калашников, нападочі Борис Петров, Вадим Третяков, Станіслав Катков і Віктор Філін.

За підсумками минулого сезону федерація футболу України і республіканська рада тренерів з футболу визначили 33 найкращих представників українських команд майстрів класу «Б». З колективу «Зірки» цієї честі удостоїли Станіслав Береговський, Анатолій Кравченко і Борис Петров.

ВИДАТНИЙ УСПІХ ВЕРІГІНОЇ

ВІД ЗМАГАННЯ до змагання зростає спортивна майстерність кировоградського лікаря Віри Веригіної. Майстер спорту РСР Веригіна, виступаючи на рівних правах з чоловіками, не раз займала призові місця на обласних і республіканських змаганнях із стенової стрільби. За останні роки вона двічі поліпшувала рекорди України серед жінок.

Видатного успіху добилася наша землячка на всеукраїнських змаганнях для жінок, які нещодавно відбулися в Баку. Вона поступилася першістю тільки майстрів спорту з Азербайджанської РСР Л. Юдній, зайнявши друге місце.

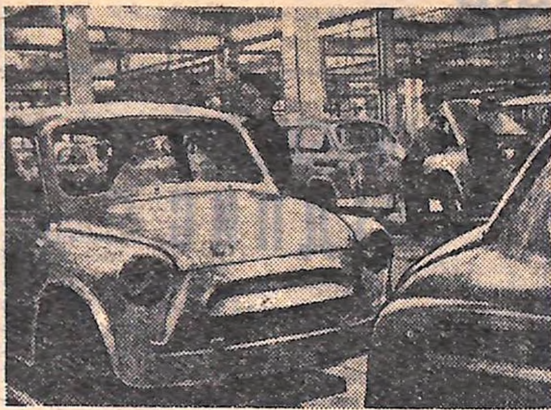
ПЕРЕМОГУ ЗДОБУЛИ КИРОВОГРАДЦІ

У ФІЗКУЛЬТУРНОМУ залі ремісничого училища № 1 закінчилася матчова зустріч сильніших команд ДСТ «Трудова резерва», в яких взяло участь сім юнацьких колективів учбових закладів області. Спортивна боротьба принесла перемогу команді Кировоградського технічного училища № 1. Друге місце завоювали баскетболісти Олександрійського технічного училища.

СЛІД БУЛО ЧЕКАТИ КРАЩОГО

В ЦЬОМУ РОЦІ спортивну честь нашої області на першості України із стенової стрільби захищали майстер спорту Іван Вільний і першорозрядник Микола Маковеев, Анатолій Смирнов і Володимир Чебанний. Слід було чекати, що вони увійдуть хоча б у провідну п'ятірку команд. Та цього не сталося. Кировоградці виступили нижче своїх можливостей, зайнявши, як і торік, лише сьоме місце з шістнадцяти можливих.

УКРАЇНСЬКІ АВТОМОБІЛІ

З конвеєрів Запорізького заводу «Комунар» один за одним сходять мікролітражні автомобілі «Запорожець». Вже в цьому році колектив підприємства випустить сотні нових машин.

На фото: автомашини «Запорожець» на заводському конвеєрі.

Фото А. КРАСОВСЬКОГО. (Фотохроніка РТАУ).

III пленум Кіровоградського обласного комітету ДТСААФ

Днями у Кіровограді відбувся III пленум обласного комітету ДТСААФ. З доповіддю про хід першого етапу Всесоюзної спартакіади з технічних видів спорту в м. Олександрії в Бобринецькому районі виступили голови комітетів ДТСААФ Г. Тесленко та М. Мельник.

Доповідчі говорили, що дтсаафівці, бажаючи внести свій гідний вклад у виконання народногосподарського плану, проводили роботу по підготовці технічних кадрів і розрядників з технічних видів спорту, зростанню кількості спортсменів-розрядників і їх майстерності.

Поліпшення пропаганди з технічних знань, учбової та спортивної роботи сприяло організаційному зміцненню колективів, залученню нових членів до його лав, будівництву споруд.

В м. Олександрії за програмою першого етапу спар-

такіади проведено 274 змагань, в яких взяло участь 4.475 спортсменів. Виконали розрядні нормативи 159 юнаків і дівчат. У Бобринецькому районі проведено 135 змагань з участю 5.273 спортсменів. Виконали спортивні розрядні норми на значок ГПО.

Найбільш масовими були спартакіади в первинних організаціях ДТСААФ Байдаківського, Семенівського, Головіківського вулгарозрізів, Байдаківської брикетної фабрики, середньої школи № 2, гірничорудного комбінату м. Олександрії та училища механізації сільськогосподарства, колгоспу ім. Леніна, радгоспу ім. Куйбишева, Бобринецького району, та інші.

Разом з тим в проведенні першого етапу спартакіади є ще великі недоліки. Створенні організаційні комітети недостатньо керують і допо-

Огляд повідомлень ТАРС

МІЦНІЮЧА ЄДНІСТЬ СВІТОВОГО КОМУНІСТИЧНОГО РУХУ

Московська Народа представників комуністичних і робітничих партій, яка проходила в листопаді, привернула до себе увагу всього світу. І це цілком зрозуміло. Народа показала єдність поглядів усіх її учасників, обговорила актуальні проблеми сучасного міжнародного становища і дальшої боротьби за мир, національну незалежність, демократію і соціалізм. Одноголосне прийняття Народою документів — Заяви представників комуністичних і робітничих партій і Звернення до народів усього світу — свідчить про ідейну згуртованість світового комуністичного руху.

Аналізуючи хід міжнародних подій за останні три роки, учасники Народи підкреслили, що головний підсумок цих років — швидке зростання могутності і міжнародного впливу світової соціалістичної системи, яка тепер перетворюється у вирішальний фактор розвитку людського суспільства.

На протилежність цьому світова капіталістична система переживає глибокий занепад і розклад. Головним оплотом світової реакції і міжнародним жандармом, ворогом народів усього світу є американський імперіалізм. Він — головна сила агресії і війни. Вкупі з своїми англійськими, французькими і західнонімецькими союзниками аме-

риканські імперіалісти обплутали світ сіткою воєнних баз, спрямованих, насамперед, проти соціалістичних країн. В цих умовах від усіх народів вимагається особливо висока пильність.

Але фатальної неминучості війни не існує. Настав час, коли об'єднаними зусиллями світового соціалістичного табору, міжнародного робітничого класу, національно-визвольного руху і всіх миролюбних сил світової війни можна відвернути. Для цього всім миролюбним силам треба ще активніше вести повсякденну боротьбу проти небезпечної війни, не чекаючи, коли почнуть падати атомні і водневі бомби.

На Московській Народі комуністичні і робітничі партії підтвердили непохитність ленінського принципу мирного співіснування, а також можливість економічного змагання соціалістичних і капіталістичних країн.

Заява представників комуністичних і робітничих партій говорить про зростаючу силу світового комуністичного руху, який перетворився в наймогутнішу політичну силу нашого часу. Нині комуністичні і робітничі партії діють у 87 країнах світу і об'єднують у своїх рядах понад 36 мільйонів чоловік. Вони бачать свою історичну місію не тільки в тому, щоб ліквідувати експлуатацію і злидні у світовому масшта-

ВОНИ РОСТУТЬ СИЛЬНИМИ І СПРИТНИМИ

СЬОМА ГОДИНА ранку. Дзвінок — і ніби оживає гуртожиток Одеської середньої школи-інтернату № 2. Кімнати пустіють, діти вибігають на фізичну зарядку.

Над струнками рядами хлопчиків і дівчаток звучать юні голоси, які подають команду. Зарядку проводять не вчителі фізкультури, а спеціально підготовлені для цієї мети громадські інструктори.

Інструктори — це самі школярі, кращі спортсмени інтернату. Знання та навички вони набувають не тільки на уроках фізкультури. Для них організовано спеціальний постійно-діючий семінар, на якому читаються лекції з анатомії, фізіології, гігієни.

В завдання інструкторів входить не тільки проведення фізичної зарядки. Діти керують більше, ніж 20 спортивними секціями, судять змагання, тренують збірні команди інтернату. Два штатних викладачі фізкультури, звісно, не змогли б одні вести таку велику роботу. Закохані в спорт юні ентузіасти — капітани команд, фізорги класів і, в першу чергу, інструктори подають вчителям неоціненну допомогу.

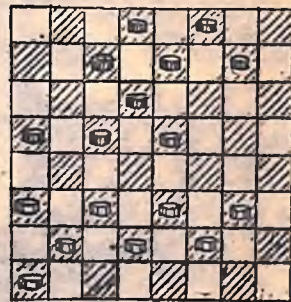
...У вестибюлі встановлено красочний стенд «Спортивна слава інтернату». Під склом — одинадцять перехідних призів, завойованих юними фізкультурниками. 138 школярів виконали розрядні норми, 19 дітей стали чемпіонами і рекордсменами Одеси з різних видів спорту.

Позитивний досвід спортивно-масової роботи в Одеській школі-інтернаті № 2 схвалений шкільною радою Союзу спортивних товариств і організацій Української РСР і рекомендований всім інтернатам, школам і ремісничим училищам республіки.

І. САЛАТА,
директор Одеської школи-інтернату № 2.

НАШ КОНКУРС

на розв'язання шашкових задач і етюдів
ЗАДАЧА № 8

Білі починають і виграють. За правильне розв'язання задачі № 8 нараховується дев'ять очок.

Г. ГІДУЛЯН.

проти волелюбних народів, страхотливих злочини, що їх чинять мобутівські головорізи в Конго, викликали гнів і обурення всіх чесних людей. Арешт законного глави уряду Конго — Патріса Лумумби став можливим тільки при потуранині з боку командування ООН в Конго.

Радянський уряд у спеціальній заяві про становище в Конго наполягає на негайному звільненні прем'єр-міністра П. Лумумби та інших членів його уряду, вимагає негайно розробити мобутівські банди, усунути з Конго всіх бельгійських військових і чиновників. Радянський Союз вказує на необхідність термінового розгляду питання про становище в Конго на засіданнях Ради Безпеки і XV сесії Генеральної Асамблеї ООН.

Серйозну стурбованість у миролюбних народів викликає втручання США у внутрішні справи Лаосу. Американські імперіалісти подають всьому підтримку генералові Фумі Носавану, який підняв повстання проти законного уряду Лаосу. США надсилають заколотному генералові військове спорядження, зброю, боеприпаси і продовольство.

В розпорядження заколотників американці надали гаубиці і танки. За наказом американців тайландські війська, надаючи заколотникам підтримку, обстрілюють з своєї території лаотянські урядові війська.

Підступи американських імперіалістів у Конго і Лаосі — серйозна загроза справі миру в усьому світі.

Редантор П. МАРЧЕНКО.